Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer und General der Polizei

1939

Traducido con engadidos por

Charles Barger

Recén formateado con revisións e adicións por

Sonnenlicht

&

Lammas 2007

Machine Translated by Google

Índice

Celebracións na vida da familia SS ....4 Festas anuais do Familia SS: o ciclo anual 4
A celebración do Nadal 6
O horario 6
A coroa de xullo..... .... 7 A cocción..... ....9 Cancións e contos de Nadal..... ....11 O día de Wotan e o Xul-Teller..... 12
A árbore de Nadal 20
Solsticio de inverno na casa do home das SS 20
A celebración do Nadal 21
Noitevella e Jul-Leuchter..... ..... 22 A Semana Santa Celebración .... 27 A árbore de Pascua .... 27 Os ovos de Pascua..... .... 27 O paseo de Pascua..... 28
Os lumes de Pascua 28
Tempo de maio .... 32 O solsticio de verán..... .... 32 A Festa da Colleita.. .... 33 Os ritos da morte..... .... 33 O Recuncho de Xullo e SS... .... 35 O libro de familia .... 36 As nosas letras rúnicas..... .... 37 A celebración do aniversario .... 41 Celebracións especiais en familia 42
O nome do neno .... 42 As organizacións xuvenís da SS .... 44 A cerimonia de voda e a introdución da muller nas SS .... 47 Os ritos fúnebres..... .... 50 O Xuramento do SS Home 51

Machine Translated by Google

Celebracións na Vida da Familia SS

Esta publicación explica o significado das distintas celebracións e orienta á familia das SS sobre como celebralas co espírito correcto. Ao ler este folleto, cada SS Home e SS Woman debería chegar a unha comprensión máis profunda destas celebracións. Este libriño debería ser especialmente útil para a Muller SS, xa que a maioría dos preparativos recaerán nela.

O coñecemento dos costumes dos nosos devanceiros dános paz interior; manter estes costumes dános dirección e forza.

Festas anuais da familia das SS: o ciclo anual Desde tempos inmemoriais os nosos antepasados adoraban ao Sol como dador de vida e calor. Como un disco de ouro brillaba sobre eles, como unha roda rodaba polo ceo.

O Sol determina o paso de cada día, e o seu camiño é un círculo. Debuxa liñas máis longas e máis curtas arredor da Terra. Ás 6.00 vémolo no Leste, ao mediodía no Sur, e ás 18.00 no Oeste. E na medianoite do verán, vémolo no extremo norte, onde remata o seu ciclo diario.

Ademais, os nosos antepasados vían o paso de todo o ano como puntos sobre unha roda. Ese era o vello calendario de rodas, que se podía ver no horizonte. Durante o solsticio de inverno o Sol aparece no norte do Ártico durante un curto período de tempo no punto sur; durante o día de verán está no punto norte. A conexión destes puntos dá a liña Norte-Sur do horizonte.

Nas nosas latitudes o Sol sae nos Días de Verán e Medio Inverno polo Nordeste e Sueste, e logo ponse no Noroeste e Suroeste. As liñas de conexión destes puntos forman unha X: divide o círculo xa dividido en seis partes (a *Malkreuz,* ou "cruz marcada"), e de aí segue o sinal antigo da roda:

Machine Translated by Google

Despois elimina o círculo exterior e tes a Runa Hagal:

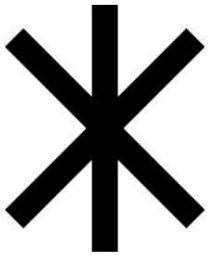

Dende o extremo norte os nosos antepasados trouxeron consigo unha experiencia fundacional que se fixo moi importante para o seu futuro e sobre todo para nós a medida que redescubrimos o noso patrimonio. Foi o seguinte.

No alto Norte, o verán e o inverno loitaron entre si como as forzas da luz e da escuridade. O inverno escuro coa súa dureza e frío parecía vencer ao verán curto e estéril. E aínda así o verán chegou ano tras ano a pesar do poderío do inverno. Se a súa chegada todos os anos non fora unha certeza, suporía a morte do Folk Nórdico. Triste e deprimido, o pobo nórdico viu como o círculo do Sol se fai cada vez máis pequeno ao final do verán. O Sol fíxose vello, débil, pálido. O seu camiño fíxose máis curto e, durante o mes de xullo, só había unhas horas de luz do día e despois afundiríase no frío mar do Norte e sería engulido, coma se fose comido por un monstro o día de pleno inverno. Estaba morto e xacía na súa tumba. A cuestión de se o Sol permanecería enterrado era de igual importancia que a cuestión de se a humanidade viviría ou morrería.

O día de medio inverno ocorreu o milagre: o Sol saíu da súa tumba acuosa. Naceu coma un neno, colleu forzas e apareceu diante do Folk celebrante e alegre, que sentía que se lles devolvía a vida. Isto sucedía todos os anos. E cada ano celebrábana como a súa festa máis importante, a súa festa nocturna sagrada e santa. Saudaron ao Sol con fachos acesos para axudar a liberalo dos lazos da morte do inverno. E celebraron o máis a miúdo posible os círculos do Sol cada vez maior. Os lumes arderían alto aquel día da primavera cando o día e a noite tiñan a mesma duración, pois seguramente o Sol finalmente gañara a batalla. E de novo na Noite de Verán, cando o Sol conseguira a súa maior vitoria e a noite durou só unhas horas. Esta celebración finalmente converteuse na máis importante de todas.

O forte Sol fixo posible a colleita, motivo para outra festa, tras a cal a súa forza diminuíu rapidamente e dirixiuse unha vez máis cara á morte, que á súa vez se convertería en nova vida.

Xa nos tempos nórdicos e xermánicos do pobo alemán, a xente falaba da morte e resurrección do Sol en moitos contos diferentes. Temos a sorte de saber máis sobre esta cultura primitiva do noso pobo que sobre algúns períodos moi posteriores da nosa historia. Esta experiencia do Sol é o tema de case todos os nosos contos de fadas precristiáns, que recolleron os irmáns Grimm, que escribiron hai máis de cen anos e que, polo tanto, se conservaron para sempre. A princesa parecida ao Sol, asasinada por unha forza mala e invernal, resucitada por un novo heroe: esa é a esencia de todas estas historias, que foron marabillosamente extensas e variadas.

Machine Translated by Google

O home viu esta lei de "morrer e converterse" - *Stirb und werde* de Goethe - ao seu redor na Natureza. O ciclo anual do Sol determina o ritmo de todos os seres vivos, animais e plantas. Toda a súa vida xira arredor da mocidade e o envellecemento, a morte e o renacemento. E a propia vida do home seguiu este ritmo. O home nórdico sabía que a súa vida viña dos lombos dun home destinado a morrer. No coñecemento da súa propia morte entregou a vida. Esa era a esencia das súas crenzas. O que aprendeu do Sol viu nos seus bosques. Por iso consideraba que as árbores eran sagradas. Imaxinou que todo o universo estaba sostido por unha árbore xigantesca: o vello freixo descrito na Edda. Na súa eternidade a lei do 'morrer e converterse' proporciona unha renovación constante, un ritmo eterno.

Como observa Nietzsche no *Zaratustra:*

> *Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.*
>
> *Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.*
>
> *Todo vai, todo volve; eternamente fai rodar a roda do ser. Todo morre, todo volve florecer; eternamente corre o ano do ser.*
>
> *Todo rompe, todo se une de novo; eternamente a casa do ser constrúese. Todo parte, todo se saúda de novo; eternamente o anel do ser segue sendo certo.*

Por iso o home nórdico tiña nas súas celebracións os lumes, a Roda do Sol e a árbore como símbolos. Nos contos lemos sobre a Árbore da Vida, que crece na tumba da nai e protexe a vida nova a través das súas bendicións.

A celebración do Nadal

Cando pasou Nebelung (novembro), o mes dos mortos, comeza o tempo de Yuletide, co coñecemento do nacemento do Sol do seu sono, da renovación despois da morte invernal, do nacemento da luz da escuridade. das longas noites.

Aínda que os alemáns xa non vivimos no extremo norte, e aínda que podemos aliviar os sentimentos de depresión mediante a luz e a calefacción, as vellas experiencias dos nosos antepasados son moi fortes e vivas en nós. Aínda sentimos que o Nadal é a maior festa do noso ano. Por iso facemos todo o posible para celebralo con estilo coas nosas familias.

O Horario

Primeiro hai que mirar todo este tempo festivo. Adoitaba durar desde o día 6 de xullo (decembro), que era o día de Wotan e agora é o día de San Nicolás, ata o día 6 de Hornung (xaneiro), que era o día de Frigga e agora é a Epifanía. A celebración principal foi na Noite de Inverno, a noite do 21 de xullo, cando os cumios das montañas estarían acendidos con lumes.

Machine Translated by Google

Xa estamos afeitos a algunhas modificacións neste horario. O tempo de preparación, o Advento, agora dura desde o primeiro domingo de xullo ata o día 24 de xullo. O Advento contén catro domingos de xullo, o día de Wotan (6º) e o solsticio de inverno (21º). Os doce días sagrados comezan coa noite de Yuletide o 24 de xullo e rematan o día de Frigga o 6 de Hornung. Estes 12 días están cheos de celebracións especiais, sobre todo na véspera e o día de Aninovo.

A coroa de xullo O primeiro domingo de xullo colga a coroa de xullo na sala de estar. As súas pólas de abeto enchen a casa de cheiros anteriores ao Nadal, os seus lazos vermellos espertan a alegría para as próximas celebracións e as súas velas vermellas alegran as escuras noites de inverno. A Coroa de Nadal é o equivalente á antiga Roda do Sol, e como está feita de vexetación viva recórdanos á antiga Árbore da Vida. Unha vez que fixemos estas conexións, seguramente faremos os preparativos adecuados para o festival.

O Home SS debería acudir ao seu simpático carreteiro e pedirlle unha roda de madeira duns 50-80 cm de diámetro. Seguro que hai un de sobra mentindo. Corta un lado do cubo para que a roda quede plana. Despois téñense de marrón escuro ou de vermello brillante e así convértese na roda de xullo da familia, que debe manterse nunha mesa baixa ou no cofre familiar nun recuncho da sala de estar.

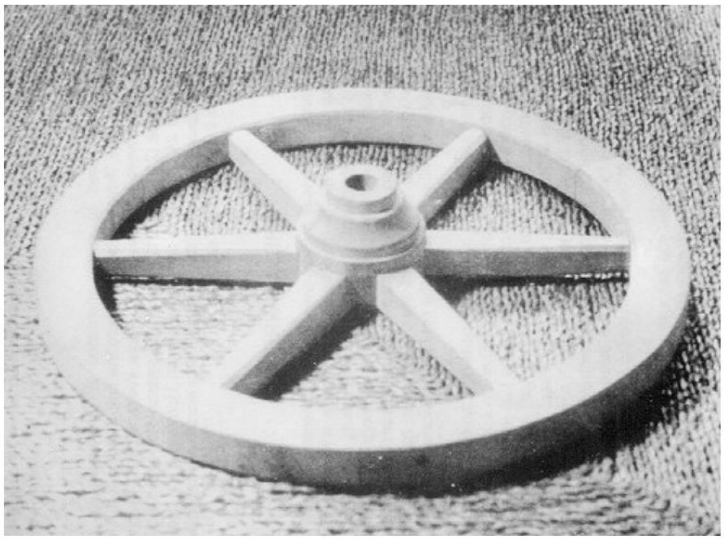

A Roda de Xullo, ou "Roda do Sol", co seu significado relixioso xermánico profundamente arraigado utilízase como a base para a árbore SS.

Un pequeno tronco de árbore novo e bifurcado sen ramas está pegado no centro do centro, polo que podemos recrear a Árbore da Vida que crece a partir da Roda Solar. Esta Árbore da Vida será utilizada pola familia das SS en todas as celebracións do ano.

No canto da roda do carro podes usar unha roda de madeira cos separadores e decorado con letras rúnicas. A árbore aínda debe estar fixada no centro. Pode ser substituído cada ano polo

Machine Translated by Google

tronco da Árbore de Nadal ao final da tempada. Así, a Roda, profundamente simbólica, substitúe ao sen sentido posto da árbore de Nadal de ferro fundido, que non ten cabida na casa das SS. O mesmo ocorre coas luces eléctricas das árbores e os horribles adornos de vidro.

Agora colocamos unha cinta vermella en ambos os sentidos a través do garfo na parte superior da árbore, cuxos extremos están atados á coroa de xullo, que agora colga libremente a media altura da árbore.

O típico SS Yuletide Tree está no centro do cofre da familia. Directamente detrás hai un prato de voda e a cada lado hai un prato de xullo.

A coroa de xullo está feita atando feixes de pequenas pólas de piñeiro arredor dun aro de madeira (o ideal é un aro de xoguete infantil) e suxeitando catro velas vermellas.

Cando a Muller SS prepara a mesa para o café da tarde o primeiro domingo de xullo, decóraa con máis pólas de piñeiro e acende a primeira vela da Coroa de Xullo. Cada domingo seguinte acéndese unha vela adicional. Deste xeito, as luces medran lentamente ata que hai unha explosión de luz na Árbore de Yuletide no momento do Solsticio de Inverno, representando os incendios do Solsticio. Alternativamente, tamén é costume prender catro velas o primeiro domingo, para despois diminuír

Machine Translated by Google

o número en un cada semana. Así se retrata o ano vello e moribundo, que renace nas moitas velas da Árbore de Nadal aínda que a súa última vela morre.

A Cocción

Tradicionalmente, a ama de casa alemá fará tres tipos diferentes de bolos para Yuletide:

1. Bolo grande,
2. Galletas de xenxibre e améndoas, 3.
   Galletas con forma.

A ama de casa debe ter en conta que a cocción de Yuletide ten un significado especial. Non só debería ter un bo sabor, senón que debería engadir o sentido da celebración. Así, os bolos e as galletas deberían, como a árbore de Nadal, a coroa de xullo e as velas, simbolizar os grandes cambios que se producen no solsticio de inverno. E, polo tanto, unha boa ama de casa das SS debería presumir de seguir as antigas receitas e formas e de rexeitar todos os produtos baratos e fabricados en fábricas estadounidenses.

O bolo grande servido cunha vela no medio e o bolo grande plano aínda se atopan hoxe en día en todas as casas. As tortas e as galletas de enxebre, de tan bo sabor feitas con mel e xarope e que enchen toda a casa co seu delicioso aroma, hai que cortalas en corazóns, estrelas e rodas.

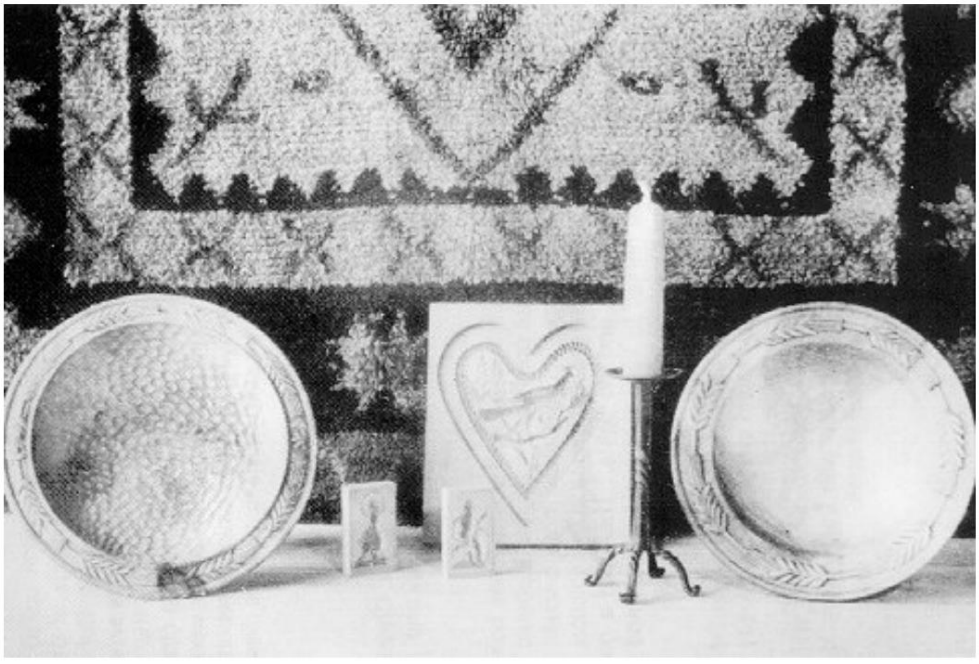

Móstranse dúas placas de madeira labradas con motivos de trigo. Neles pódense atopar moitas esculturas diferentes, entre elas as rúnicas, aínda que os motivos do trigo están entre os máis comúns. Tamén se mostran tres moldes de madeira, un grande e dous pequenos, empregados para dar forma a galletas.

Machine Translated by Google

Finalmente, todos os fogares das SS deberían ter un conxunto completo de cortadores de madeira para as galletas de améndoa.

As formas preferidas son:

1. O Galo, pregoeiro do día; 2. O Xabaril, comida tradicional de Nadal; 3. O Xinete, Wotan no seu cabalo; 4. O cazador, Wotan; 5. The Spinner, Lady Holle ou Frigga; 6. A árbore da vida; 7. A parella humana.

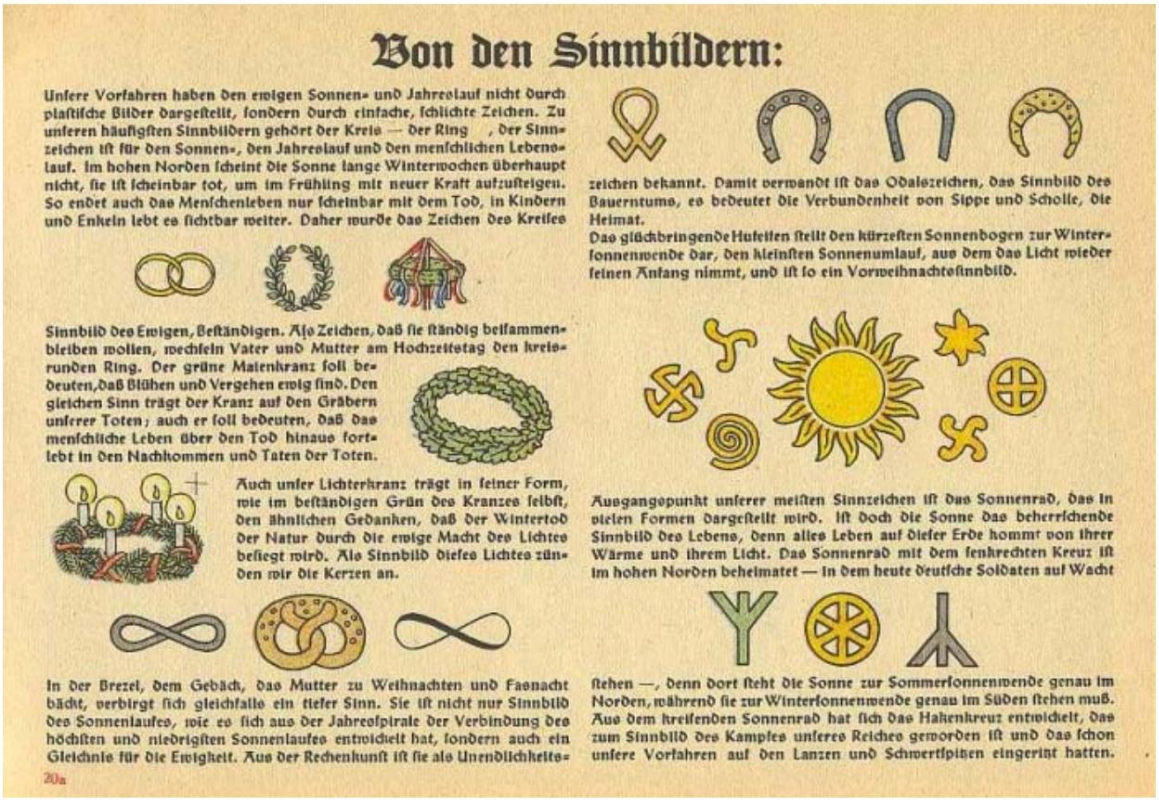

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises

Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Als Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahreskurve der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeits-

zeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.

Das glückbringende Hufeisen stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Winterssonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht

stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

As galletas formadas a man deben facerse tamén coa forma das letras rúnicas. Esta operación non é difícil se a masa se enrola primeiro nun espaguete longo e groso. As letras rúnicas como a esvástica, a runa odal en todas as súas diferentes formas, o pretzel, a espiral do sol e a ferradura pódense formar facilmente. Tamén o pode facer a roda do sol de catro, seis e oito raios.

Estas galletas deben usarse para decorar a Coroa de Xullo, a Árbore de Nadal e a mesa de Nadal de todas as familias das SS.

Machine Translated by Google

Cancións e contos de Nadal

O tempo de xullo é especialmente un momento para os nenos. Os pais non poden facer o suficiente para alegrar estes días aburridos e noites longas.

Basta pensar niso: de onde veñen os nosos sentimentos profundamente arraigados por Yuletide?

A maioría son recordos da nosa infancia. As primeiras impresións duran máis e deixan a conciencia máis profunda destas celebracións. Todas as festas posteriores só teñen sentido se se esperta esta comprensión inicial.

Porque en Alemaña cada xeración transmitiu as vellas tradicións aos seus fillos, agora temos o Nadal alemán, que é envexado por todas as demais nacións.

Debemos asegurarnos de que estas vellas tradicións se transmitan dun xeito verdadeiro e inalterable, para que esperten nos nosos fillos un forte sentimento pola súa Patria e o seu Pobo, que lles proporcione unha sensación de seguridade nesta situación moderna e estresante. mundo.

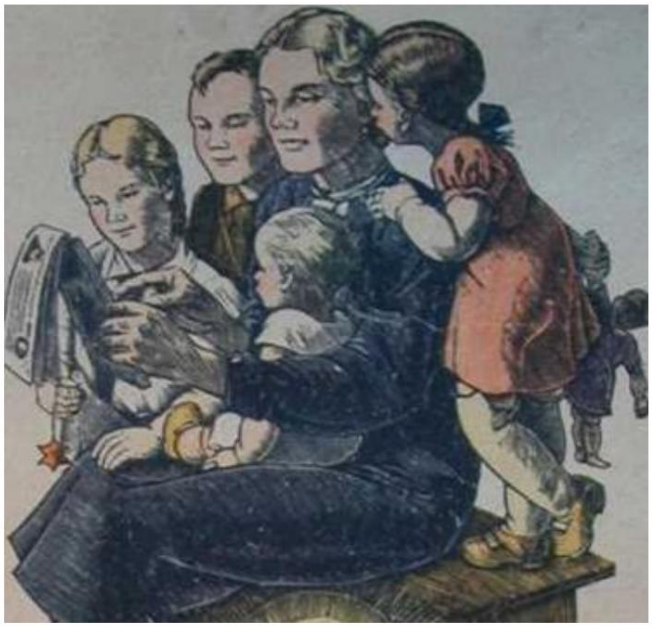

En Nadal os nenos deben cantar as nosas vellas cancións de Nadal. Así as nais precisan coñecer as cancións elas mesmas e ensinalas con todo o corazón e a alma. Unha noite na escola local axudará a todos aqueles pais aos que non lles ensinaron correctamente cando eran nenos.

As nosas mellores cancións de Nadal son:

1. No alto dos ventos, 2. O
Yuletide Tree, Que verdes son as túas ramas, 3. Noite sagrada
chea de estrelas.

Machine Translated by Google

A tempada de Nadal é unha época como ningunha para contar historias. O núcleo dos nosos contos de fadas ten miles de anos. Se podes comprender o significado máis profundo dos acontecementos do solsticio de inverno, non só farás felices aos teus fillos con estas historias, senón que aumentarás o teu propio coñecemento de Yuletide e da túa herdanza racial.

Cada domingo de xullo é costume contar unha historia que fale do solsticio e do ano que vén:

1. O domingo 1 de xullo, Carapuchiña Vermella: O neno da gorra vermella (o Sol) entra no bosque escuro para visitar á vella nai (Nai Terra) e é tragado por un monstro; o mozo cazador trae ao neno a liberdade e con el o renacemento do ano.

2. O domingo 2 de xullo, Brancaneves: O neno principesco entra no bosque profundo, chega o reino dos Gnomos (Nai Terra) e é asasinado pola mala (a madrasta); o neno dorme nunha montaña nun cadaleito de cristal (o inverno de xeo) pero é liberado e traído a casa por un novo heroe.

3. O domingo 3 de xullo, Maiden Marlene: A princesa do pelo dourado (o Sol) é encarcerado nunha torre (a morte do Sol) e o mundo vólvese estéril e baleiro; o príncipe tenta liberala pero é frustrado pola mala (a mala noiva), ata que chega o momento e recoñece á noiva adecuada e lévaa a casa.

4. O domingo 4 de xullo, a Bela Durmente: a princesa chega á torre da vella xiradora e cae nun profundo sono; o mundo vólvese estéril e baleiro ata que chega un novo príncipe e atravesa os sebes de rosas porque o tempo está maduro (solsticio de inverno); esperta cun bico á moza durmida, o mundo esperta e irradia unha nova luz.

Vexa tamén a antiga Saga de Sigurd e Brünnhilde na historia de *Waberlohe* (ou "Lume máxico").

Wotan's Day e o *Jul-Teller*

A antiga festa de Wotan celébrase o día 6 de xullo. Antigamente, o Deus dos nosos antepasados conducía polo aire, visitaba o seu pobo, era amigo deles e deixaba pequenos agasallos. Anunciou o comezo da tempada do solsticio de inverno e a chegada do ano novo.

A igrexa cristiá non puido suprimir estas visitas anuais deste líder de barba branca e tuerto dos bos Espíritos. Así que puxeron no lugar de Wotan un dos seus presuntos santos, San Nicolás.
Pero en moitas zonas de Alemaña mantívose a historia do *Schimmelreiter* (ou 'Xinete do cabalo branco'), coñecido tamén como Hruodprecht (ou Ruprecht, que significa 'brillar de gloria') ou Wotan ou simplemente o pai Yuletide.

As Familias das SS deberían reunirse e facer da visita do Padre Yuletide un evento memorable para os seus fillos, que seguramente lles agradecerán nos próximos anos. Pero onde non se pode organizar unha visita real, todos os membros da familia deben poñer os seus pratos de xullo no peitoril da fiestra.

Machine Translated by Google

onde se atoparán pola mañá cheos de mazás, froitos secos e biscoitos formados a man, os primeiros mensaxeiros da vindeira festa.

Cada membro da familia debe ter o seu propio prato de xullo. Cando nace un neno, débese entregarlle unha placa de xullo na cerimonia de entrega de nomes. Debe ser un prato vello de peltre, madeira ou cerámica decorado coa Árbore da Vida e letras. Como esta placa úsase durante toda a vida, debería ser fermosa, pero non demasiado grande. Úsase nos aniversarios para as velas; o día de Wotan, o día de Nadal e o día de ano novo para as golosinas; o domingo de Pascua para os ovos; na Festa da Colleita das mazás; na Cerimonia de Voda para o pan e o sal; e na Cerimonia Fúnebre da Luz da Vida, que debería apagar sobre ela.

Producido pola firma de porcelana SS de Porzellan-Manufaktur Allach-München para Yuletide 1941 e dispoñible para a compra pública, o *Jul-Teller,* ou "Xul Plate", que se mostra aquí ten un bordo verde con motivos simbólicos da árbore 0f Life no bordo inferior. O centro da placa está decorado con *Schneeglöckchen,* ou "pantas de neve".

Machine Translated by Google

O prato Allach Jul de 1943 está decorado cun deseño sinxelo de *Krokusse,* ou "azafranes", que brotan a través da neve do inverno.

Producido por Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, este *Jul-Teller* de 1940 representa a familia, a árbore de folla perenne e a fogueira da montaña, e a *Sonnenrad,* ou 'Sunwheel Swastika'.

Machine Translated by Google

Dentro da fronteira de campanillas, azafranes e sols nacentes, o Allach Jul Plate de 1944 leva unha inscrición do poeta e dramaturgo do século XIX CF Hebbel:

Und von allen Sternen nieder
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann, Und
die Fäden die zerissen, Knüpft
er alle wieder an.

E baixa de todas as estrelas
flúe unha bendición gloriosa,
Para que a forza cansa
Pode volver a sentirse renovado,
E fóra da escuridade
O home camiñará, ata onde poida,
E os fíos que estaban rotos
Todo será reparado de novo.

Machine Translated by Google

Como agasallos persoais do Reichsführer-SS entregáronse pratos especiais da fábrica de Allach, feitos en porcelana branca e con símbolos nacionalsocialistas en relevo.

No centro da placa de 1943 hai unha aguia levantada que colle unha espada e un grupo de follas de carballo. Na fronteira están as famosas palabras da carta de Friedrich der Größe a d'Argens en 1758:

> *Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!*
>
> *Atagaremos ao noso redor o tempo que leve ata que o noso maldito inimigo se someta á paz!*

Machine Translated by Google

A imaxe central da placa de 1944 é unha gran Cruz da Nai rodeada por un anel de seis cruces de ferro e seis follas de carballo. A inscrición ao redor da placa di: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg,* "A vitoria é nosa a través da nai e do heroe".

Machine Translated by Google

O *Jul-Teller* de 1940 mostra a Espada da Vitoria no centro, con seis esvásticas Sunwheel, seis corazóns e doce runas Hagal no bordo.

A lámina de xullo de 1942 mostra a esvástica da roda solar cunha antorcha no centro, rodeada por catro corazóns e seis runas Hagal, xunto coas palabras *Nur aus Opfern steigt groß das Reich,* "Só o Reich se elevará desde o sacrificio".

Machine Translated by Google

O Sunwheel Swastika e Man Rune dominan o *Jul-Teller de 1941.* Ao redor da fronteira hai seis rodas solares máis pequenas, seis corazóns e doce runas Hagal.

O *Jul-Teller* de 1944 da División Waffen-SS *Langemarck* está tallado en madeira e leva unha esvástica central de Sunwheel con tres cabalos.

Machine Translated by Google

A árbore de Nadal

Despois de que os homes das SS estiveron xunto aos lumes das montañas durante o solsticio de inverno e escoitaron as palabras de contemplación e advertencia, traen a casa unha das árbores que viron o lume.

O verdadeiro colócase no centro da roda de xullo e decórase coas Luces de Yuletide. E así a árbore da vida sempre verde está na sala de estar, contando a morte do escuro inverno e o brillante renacemento do tempo que vén.

Solsticio de inverno na casa do home das SS

Debemos ter en conta o significado da Árbore de Nadal, aínda que teñamos que mercala no mercado da cidade. Debe ser unha fermosa árbore delgada, cuxas amplas pólas deberían espallar solemnidade e festividade na sala. Debe situarse na esquina de xullo e SS da casa. Debe ser decorado co maior coidado.

Non comeces os preparativos no último momento posible e despois apúrate a mercar o lixo que ofreza a tenda máis próxima. Que significado pode haber en oropel, cabelo de anxo, adornos de vidro, oropel e outras tonterías deste tipo na árbore de Nadal da familia SS?

A roda de xullo, que apoiaba a coroa de xullo, agora alberga a árbore de Nadal. Non debería haber nada enriba da árbore; a coroa das ramas debe permanecer espida. As mellores decoracións son as velas acesas.

Ademais, hai que colgar moitas mazás vermellas na árbore con fíos finos. A mazá é un símbolo da próxima vida, e o vermello é a cor do Sol. Outros símbolos cun significado semellante son as noces pintadas de ouro e prata. E, por suposto, as galletas caseiras en forma de man co seu

Machine Translated by Google

diferentes significados deben ser colgados na árbore, xunto cun porco mazapán que simboliza o Jul
Xabarín.

Durante as longas noites de xullo, o pai debe cortar adornos de madeira en todas as diferentes formas da roda de xullo e da esvástica, para completar a decoración da árbore. Pero a impresión principal debe vir sempre da propia árbore de Nadal e non das decoracións.

A celebración do Nadal

Celebramos o Nadal pola noite, non pola mañá. O Nadal é a festa da luz recén nacida e da vida renovadora. Polo tanto é a festa da conmemoración do nacemento do neno, do agradecemento á nai, dos bos desexos para o crecemento de todo o Folk. O motivo dos nosos agasallos en Yuletide é mostrar respecto aos outros membros do noso Folk polo papel que desempeñan na súa continuidade.

En Alemaña, o día de Nadal é, polo tanto, unha festa tanto para a familia máis próxima como para a familia máis ampla, que tende a excluír aos estranxeiros, pero para o que sempre pode regresar un fillo perdido ou que vive lonxe.

Os agasallos, que son valiosos só na medida en que o doador traballou neles, son postos baixo a árbore en segredo polo pai. Cando todo está listo, a familia reúnese na sala contigua para a cea. A mesa debe ser festiva e colocada con coidado. Este é o comezo da celebración do Nadal.

A comida debe ser abundante, cun prato principal de carpa, ganso, xabaril ou lebre. Estes animais comíanse tradicionalmente na comida de Yuletide e nunca deberían ser substituídos por outros alimentos.

Non só os agasallos senón toda a celebración debe estar chea de sorpresas para todos os membros da familia. O pai acende a vela no *Jul-Leuchter,* ou "Candelabro de barro de xullo", do que as velas da árbore reciben á súa vez a súa luz. Na árbore debería haber 13 velas (que representan 12 meses máis a 13ª renovación) ou 27 (tres semanas lunares cada unha con nove días). Tres velas adxacentes deben permanecer apagadas. A continuación, chama á súa muller, os seus fillos e calquera outro membro da familia ao cuarto usando unha pequena campá.

Mentres admiran a árbore acende as tres últimas velas e di:

> *Esta luz debería arder para os nosos antepasados que están connosco esta noite. Esta luz debería arder para os meus compañeiros mortos da Guerra. Esta luz debería arder para os nosos millóns de irmáns alemáns en todo o mundo, que todos celebran o Nadal connosco esta noite.*

Despois disto todos deberían cantar a canción 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches', sen a cal é impensable a celebración do Nadal, e abrir os agasallos. A noite debe ser tranquila e sincera. Á hora sinalada, a familia escoitará o discurso de Nadal do deputado Führer, sentindo a través del un vínculo que abarca a todo o pobo de

Machine Translated by Google

irmáns alemáns. Durante a noite débense amosar as fotografías familiares, contar antigas historias familiares e intercambiar os resultados da investigación sobre a historia familiar.

Noitevella e o *Jul-Leuchter*

Á véspera de Nadal séguenlle os Doce Días Sagrados, importantes días de festa para os nosos antepasados nos que ninguén traballaba. Díxose que Wotan e o seu exército dos mortos cabalgaban polo aire; e Frigga, ou Lady Holle, dirixiu o Exército dos Non Nacidos por riba das cabezas do Folk.

Debemos acender as velas na árbore coa maior frecuencia posible durante estes días. Durante a noite de fin de ano as celebracións alcanzan outro cumio. Os acontecementos de Yuletide repítense, e de novo despedimos os vellos e miramos esperanzados para o futuro.

A última noite do ano é un momento moi feliz. Os nenos compraron pequenos fogos artificiais e divírtense. A nai colle a culler para a fundición do chumbo, que só se debe usar para este fin. O chumbo derrétese na culler e bótase nunha cunca con auga fría. As figuras e formas resultantes auguran o futuro. As tarxetas de felicitación son enviadas a familiares afastados. O punch enche a casa co seu aroma e a cea é tan grandiosa como a de Yuletide.

O *Jul-Leuchter,* presentado polo Reichsführer-SS Himmler ao Home SS, é o símbolo máis importante empregado ao longo do ano para conmemorar celebracións e conmemoracións. O seu Corazón recortado representa o fogar e o fogar, e a Runa Hagal a paz a través da vitoria.

Machine Translated by Google

Á media noite, cando se queiman as velas da Árbore de Yuletide, o SS Man porá o *Jul-Leuchter* sobre a mesa. O Candelero coa súa vela durante todo o ano acendeuse en todas as celebracións familiares do ano pasado. A súa vela ardeu e debería recibir unha nova esta noite.

Do mesmo xeito que os nosos antepasados nunca deixaron apagar o lume sagrado da cociña, así o noso *Jul-Leuchter* sempre debe ter unha luz. Así, convértese nun símbolo da luz solar que nunca morre. Todo o mundo ponse moi pensativo cando a vela vella por fin arde e a nova ponse no seu lugar.

Persoal das SS recibindo o candelabro e a cita de barro de xullo

Machine Translated by Google

Cerimonia de presentación *de Jul-Leuchter* en Flandes

Na fábrica de Allach se producen candelabros de barro de fama mundial Jul

Machine Translated by Google

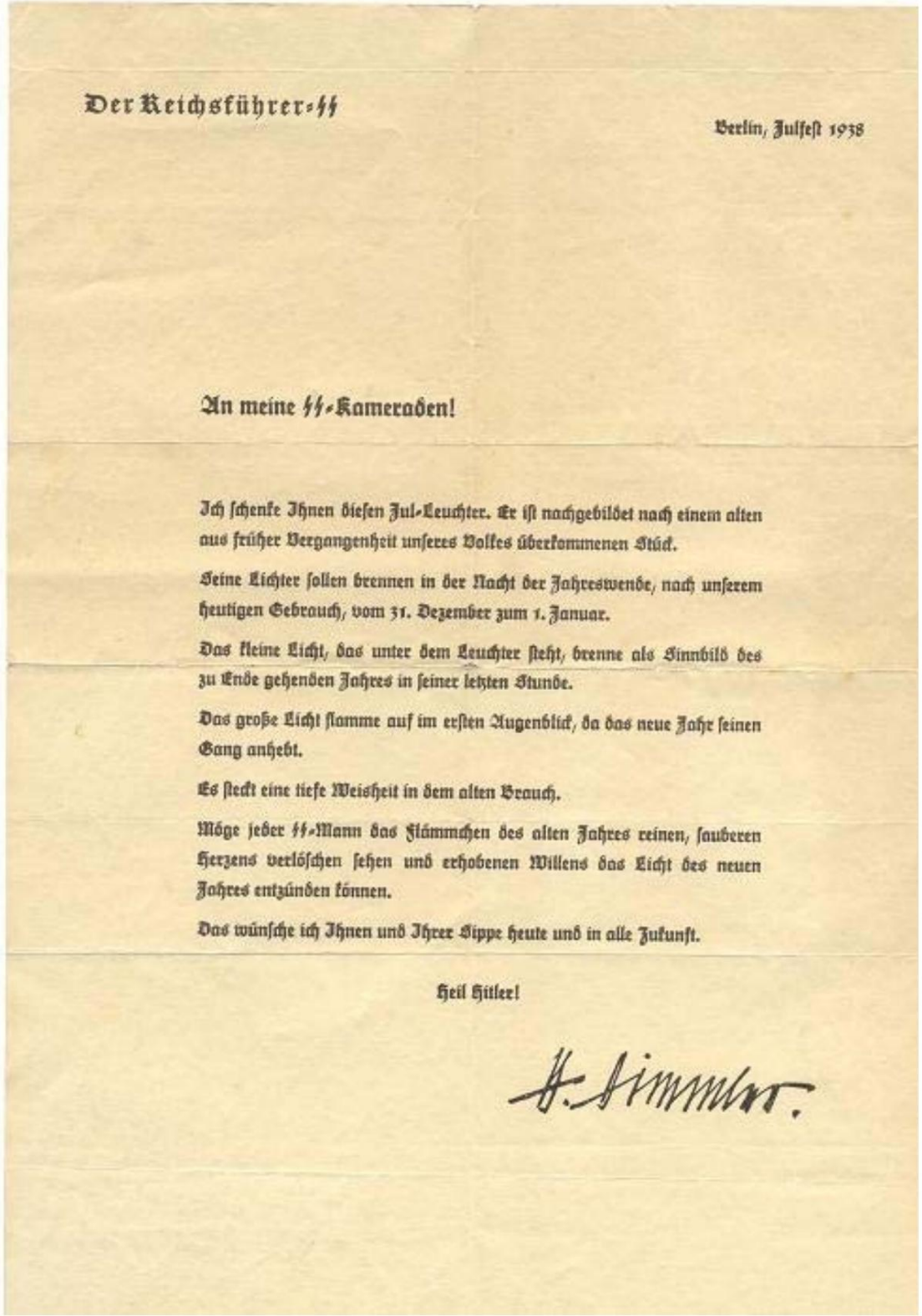

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, saubereren Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler

A cita *de Jul-Leuchter* para 1938

Machine Translated by Google

As palabras da citación son as seguintes:

Douche este candelabro de barro de xullo. Está feito ao estilo tradicional do noso Folk.

A súa luz arderá durante a Noite de Aninovo, que para nós cae na noite do 31 de decembro ao 1 de xaneiro.

A pequena vela arderá como símbolo do ano que remata nas súas últimas horas.

A gran vela acenderase no primeiro momento do ano novo.

Hai unha profunda sabedoría neste costume.

Que cada SS Man vexa a luz que se apaga con corazón puro e alumea a nova luz do ano novo con renovado vigor.

Isto é o que desexo para vostede e os seus familiares hoxe e para todo o futuro.

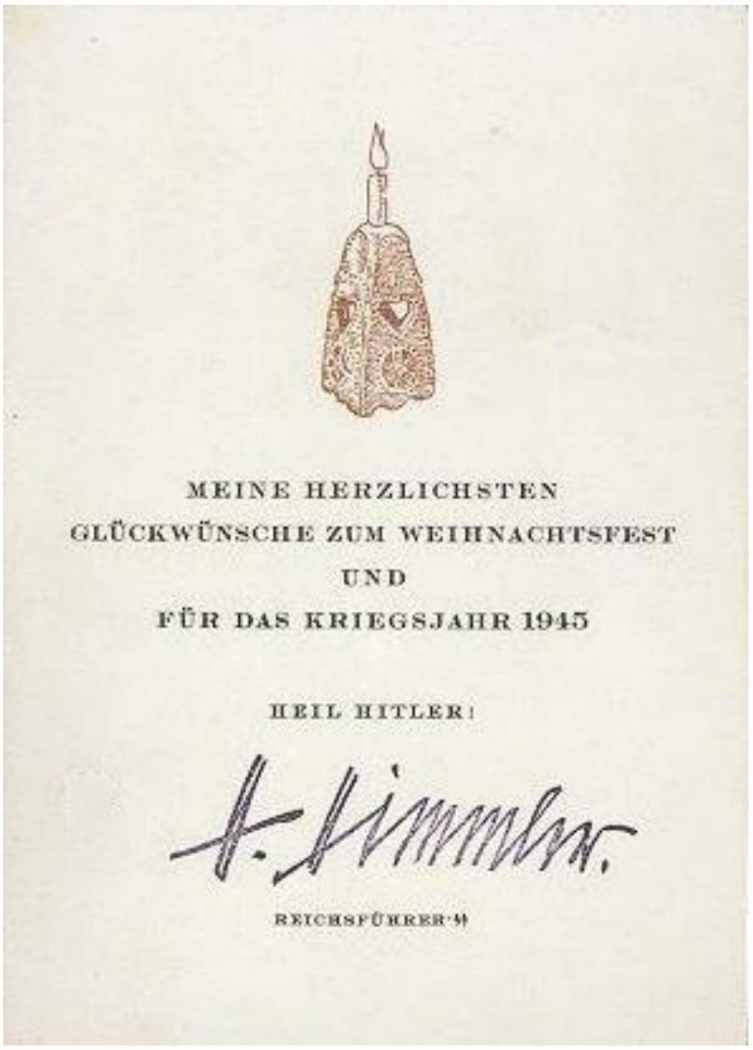

Esta imaxe mostra unha tarxeta de Nadal impresa en nome do Reichsführer-SS Himmler. Teña en conta o *Jul-Leuchter* usado para decorar esta tarxeta sinxela, que di: "Os meus máis sinceros desexos para o Yuletide e para o ano de guerra 1945".

Machine Translated by Google

A celebración da Pascua

O nome *Ostern,* ou "Pascua", é de orixe xermánica. Indica que o Sol sae exactamente no *Ost,* ou "Levante". Coa chegada da Semana Santa a loita entre o inverno e o verán decídese a favor do verán que vén, pois cando chega a Pascua xa pasou o equinoccio.

A Semana Santa é unha festa móbil, xa que está determinada non só polo Sol senón tamén pola Lúa. O domingo de Pascua é o primeiro domingo despois da lúa chea que segue ao equinoccio de primavera.

A igrexa cristiá escolleu esta antiga festa xermánica do despertar e da resurrección para a súa celebración da resurrección de Cristo. A Pascua é a festa da primavera vitoriosa durante a cal a lei da vida eterna da Natureza é visible nos miles de xemas e sementes que medran ao noso redor. Estes días de Pascua son celebrados polo home xermánico reunindo ao redor do Lume de Pascua, a Árbore da Vida na casa, os amentos de salgueiro, os ovos de Pascua e a comida festiva.
Porque ve a revelación de Deus nas leis da Natureza, todos estes símbolos son signos da súa proximidade a Deus.

A Semana Santa é unha época festiva que dura moitos días. Hoxe normalmente comezamos as festas o Domingo Verde (Domingo de Ramos), sendo o Domingo de Pascua o día máis importante. Se esta celebración quere ter sentido para nós temos que pasar o maior tempo posible coa familia e comezar cedo os preparativos.

A árbore de Pascua

O domingo verde os nenos van ao bosque e cortan xestas flexibles de salgueiros choradores, bidueiros e abeleiras, que serán atadas nunha coroa.

A coroa debe colgarse na rama da Roda de Xullo situada na esquina SS da casa. O Xoves Santo a Coroa debe estar decorada con amentos de salgueiro e abeleira, e o Domingo de Pascua deberían engadirse os ovos de Pascua.

Os ovos de Pascua

Todo o mundo sabe que o coello de Pascua pon os ovos de Pascua. Para honrar esta historia aparece o Coelliño sobre a mesa en galletas de améndoa, e no niño de Pascua en chocolate. O niño de Pascua de cada membro da familia é o seu prato de xullo, que está acolchado con musgo ou algodón e escondido na casa ou no xardín a noite anterior á Pascua. O contido principal do niño son os ovos de Pascua. Non deben substituírse por doces, senón que deben ser ovos vivos e reais. O ovo encerra máis claramente a forza da nova vida que esperta. É por iso que todo o mundo come ovos nesta, a festa da resurrección.

Para demostrar que estes ovos teñen un significado especial, están coloreados e pintados. Hai moitas formas de conseguir esta cor. Moitas veces os ovos teñen cor marrón ao ferver a pel de cebola e

Machine Translated by Google

deixando os ovos a remollo nesta infusión. Se compras colorantes alimentarios de cores podes facer cunchas vermellas, amarelas, azuis ou verdes.

Cunha solución de ácido clorhídrico ao 10 por cento, os ovos de cores poden agora inscribirse con lemas, letras rúnicas, bordos e debuxos. Os versos sobre os ovos deben ir dirixidos ao buscador do ovo, e deben facelo rir, canto máis alto mellor. Os nenos poden axudar a pintar os ovos, pero non deben facer o gravado debido ao evidente perigo de que entren gotas de ácido nos ollos.

Os ovos empregados na cocción de Pascua deben estar decorados, así como os ovos que se van esconder. Eses ovos son agora só cunchas ocas que, despois do gravado, pódense colgar soas ou en cadea na Coroa de Pascua.

As medias cascas de cores dos ovos que se comen deben estar pegadas boca abaixo nos extremos dos amentos da coroa. Os Coelliños de chocolate deben decorar a base da Roda de Xullo ata que se coman á súa vez.

Paseo de Pascua

Converteuse nun costume que paga a pena para toda a familia saír a pasear o primeiro día de Semana Santa. Incluso o mal tempo non pode deter o paseo matinal do domingo de Pascua. O pai non debe esquecer que debe asumir o papel do coelliño de Pascua para que os nenos atopen o bosque cheo de ovos de Pascua e coelliños (imaxinarios). Cada ano os nenos son espertados dos efectos da hibernación invernal a través desta experiencia especial.

O pai debería asegurarse da risa e da felicidade dos nenos contándolles os vellos contos de fadas: o do cego que disparou a unha lebre, o coxo que a colleu e o espido que a meteu no peto; como o Sol salta tres veces en Semana Santa cando escoita risas; e historias sobre os *Münchhausen, Eulenspiegel* e o atrevido *Bomberg.* Todos estes contos fan rir das súas tonterías.

Un grolo de auga dun pequeno regato na madeira debería ser especialmente bo o domingo de Pascua.
E ao volver a casa, o xantar debe consistir en sopa feita de alazán, verduras frescas e ovos revoltos.

Os lumes de Pascua

Os Fogos de Pascua que se acenden en toda a nosa Comunidade Folclórica son lumes de alegría polo nacemento vitorioso da Primavera. Por iso xa apuntan cara aos lumes da Noite de Verán.

Se o home das SS non pode participar nunha das celebracións ao redor dos lumes da súa Patria, debería acender o candelabro de barro de xullo debaixo da árbore de Pascua na esquina SS da súa terra.

Machine Translated by Google

casa e contempla o significado destes lumes para os seus antepasados e o significado da Semana Santa para el e a súa familia. Segundo as palabras da antiga canción popular alemá:

Chegou a primavera para saudarnos, o vento do sur sopla
suave, Todos os prados florecen con flores vermellas e azuis.
Fóra, o breixo marrón tece un vestido precioso para ela e convida a todos
ao baile dos maios.
Os paxaros do bosque cantan as cancións
que desexas, así que ven ao baile feliz, a viaxe paga a pena.
Baixo os verdes tilos brillan os vestidos brancos,
Remataron todas as penas do inverno para nós, nenos.

Esta foto mostra un *Osterfeuerräder,* ou "Roda de lume de Pascua", feito na aldea de Lügde, fóra de Bad Pyrmont, e esculpido cun proverbio: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934,* ou "Ninguén". podemos predecir por onde comezaremos. Só Deus nos guiará para o noso destino, 1934'.

A tradición da Roda de Lume de Pascua viviu ao longo dos séculos. Unha gran roda de madeira é levada ao cumio dunha montaña ou penedo e rechea de palla. A palla é incendiada, e despois a Roda é rodada pola montaña ou penedo, enfatizando a nosa alegría polo nacemento da primavera.
Nesta celebración participan todos os da vila.

Machine Translated by Google

A roda de lume de Pascua lévase pola aldea e despois ata o cumio da montaña ou penedo.
Un elemento de cerimonia sagrada prevalece durante todo o proceso.

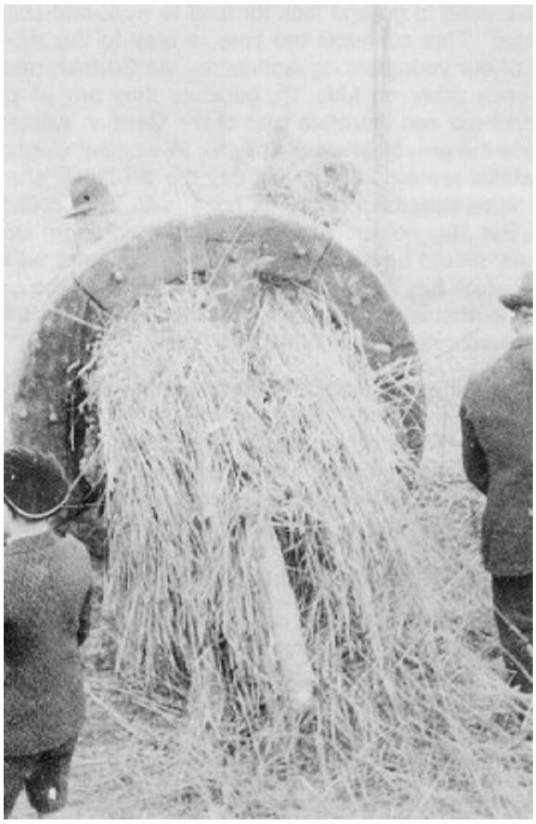

A roda de lume de Pascua está rechea de palla. Despois, a palla é incendiada e a Roda é rodada pola montaña.

Machine Translated by Google

Sobre a roda nesta foto pódese ver o lema *Ein Volk, ein Reich, ein Führer.*

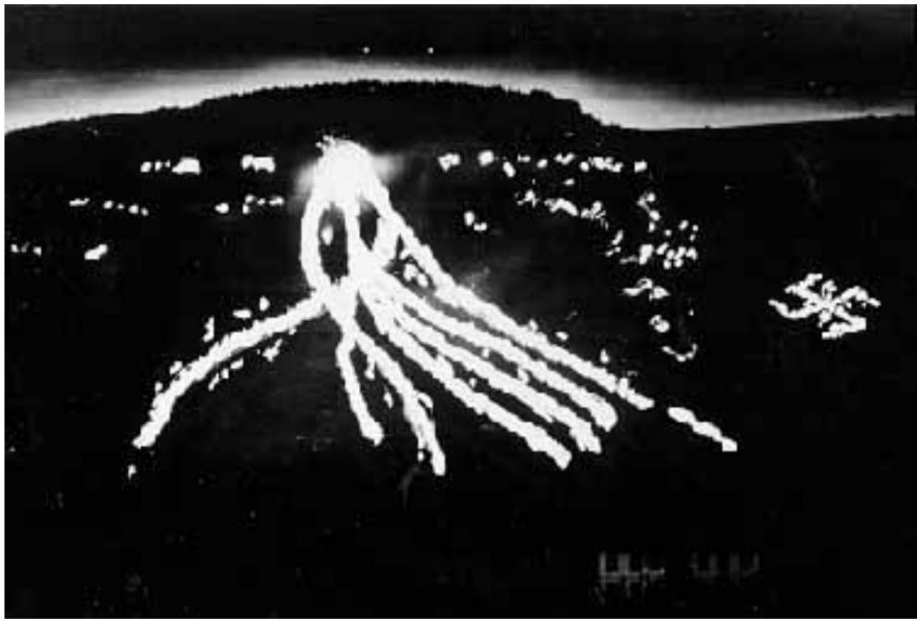

En 1934, os portadores do facho organizáronse para formar unha enorme esvástica ardente nas ladeiras do Osterberg mentres as Rodas de Lume de Pascua baixaban polo outeiro.

Machine Translated by Google

Tempo de maio

Antigamente maio era o mes preferido para as vodas. E despois das vodas, os mozos ían buscar terras para traballar e cultivar. Coa celebración de hoxe da nosa forza laboral nova e forte, estamos conectados a esta tradición do pasado.

Todos os alemáns senten un vínculo entre eles o 1 de maio porque todos forman parte da forza de traballo alemá e, polo tanto, parte da existencia alemá. O primeiro día de maio foi o gran festival da unidade para todos os traballadores alemáns pola Revolución Nacionalsocialista.

Neste día, a familia das SS debería pasar o maior tempo posible fóra da casa con compañeiros de traballo e camaradas, mentres que as flores e a vegetación deberían adornar todas as casas. Todo o mundo tamén debe ser consciente de que o primeiro día de maio está ligado a outra festa de maio, co nome grego de Pentecostés. Pero mentres o primeiro día de maio celébrase fóra da casa, Pentecostés celébrase dentro da familia.

Nesta tempada, o centro da Roda de Xullo debería soportar un pequeno bidueiro verde, decorado con cintas de cores: a Árbore da Vida en maio. Toda nena debe ir vestida de branco coma se ela mesma fose a Raíña dos Maios, a figura central do Baile dos Maios. E, finalmente, pola noite, unha bebida refrescante refresca a todos os que participaron de todo corazón na maior festa da comunidade popular alemá durante este, o antigo mes do matrimonio.

O solsticio de verán

O Sol alcanzou agora a súa curva máis longa no ceo. Neste día, a súa luz é máis forte e dura máis que en calquera outro día. No extremo norte o Sol permanece no alto durante 24 horas. Despois do seu nacemento en Yuletide, a luz finalmente alcanzou o vértice do seu crecemento.

A metade do ano é para nós un símbolo da metade das nosas vidas, das nosas fortes accións virís, da unidade no fogar e da existencia do noso Folk.

Xunto con outras organizacións que participan activamente na construción do Reich alemán, as SS marchan cara aos incendios nocturnos nos outeiros e montañas. O xogo do Sol é un sinal do ciclo eterno da vida, o lume é a penumbra sagrada da forza nunca extinguida do Sol, e os discursos dan dirección e alento para as batallas que veñen.

Dentro da casa das SS, os nenos recolleron xestas de piñeiro e as flores vermellas do alazán, que están atadas nunha coroa de flores e pegadas en posición vertical á árbore de xullo. Apagados os lumes, o pai volverá á casa, acenderá o Candeeiro de barro de Jul e as velas da Coroa, espertará aos nenos e contará as celebracións e os discursos. Esta práctica debería espertar nos nenos o desexo de formar parte das celebracións dos segredos do solsticio de verán.

Machine Translated by Google

A Festa da Vendima

Durante o outono os días fanse máis curtos e as noites máis longas, e o ano chega ao seu fin. A Terra deixou crecer as plantas, o Sol madurau os froitos e agora os hórreos e as adegas están cheos dos dons da Terra. O duro inverno pode chegar agora. O Folk mira agradecido ao seu Deus que fai crecer todo e honrao a través da Festa da Colleita.

Dentro da casa do Home SS, todo estará preparado para a celebración da Vendima. Nas cidades hai que salientar sobre todo a conexión coa colleita nas explotacións. Os nenos deben ir polo campo para recoller palla para a coroa da colleita, e non comprala, para afondar na comprensión da colleita.

Na casa, a palla estará unida nunha coroa ou coroa de colleita e colgada da Árbore da Vida no medio da roda de xullo. Decorarase con mazás vermellas e outras froitas, e debaixo colocarase o prato Jul que sostén pan e sal. Isto proporciona un bo escenario no que escoitar o discurso de acción de grazas do Führer desde o Bückeburg. Moitos alemáns van ao Bückeburg para escoitar o enderezo en persoa.

Os Ritos da Morte

Nebelung (novembro) é o mes dos mortos. O ano morre agora, coas últimas follas caendo das árbores. Esta vez é moi triste e melancólico. Entendemos de novo que, como a resurrección en Semana Santa forma parte do ciclo anual, tamén o é o morrer no outono. A vida contén nacemento e morte. Porque a vida é sagrada para nós, o nacemento e a morte son intocables.

Historicamente, os días da lembranza caen neste mes de Nebelung. O día 10 de novembro de 1914 foi a batalla de Langemarck, o 11 de novembro de 1918 foi o día da morte do armisticio e o día 9 de novembro de 1923 foi a marcha cara á Feldherrnhalle. Cada novembro o Führer, e con el toda a Nación, regresa á Feldherrnhalle para conmemorar os nosos mártires mortos.

Todo o mundo debe visitar as tumbas dos queridos defuntos durante este mes, levando consigo coroas de flores e luces de vida. O home das SS, que se sente especialmente preto dos defuntos, acenderá o seu candelabro de barro de xullo en homenaxe aos seus compañeiros caídos e aos mortos da súa familia nestas longas noites escuras.

Se se reúnen máis membros da familia, débese beber un brinde pola honra dos mortos. A Coroa de flores que está destinada ao cemiterio debe colgar primeiro na roda de xullo durante un día máis ou menos para profundizar no significado e deixar que leve todos os saúdos especiais da familia á familia.
antepasados.

Durante este tempo, as imaxes dos antepasados deberían mostrarse na esquina das SS, e a charla xeral debería ser sobre as súas boas vidas e as súas valentes mortes.

Machine Translated by Google

A Muller SS lembra o seu marido caído

Machine Translated by Google

O Recuncho de Xullo e SS

A foto de abaixo mostra o típico recuncho das SS e o cofre familiar, cheo de queridos recordos familiares e das SS. No centro do cofre está o candelabro de barro Jul con dous pratos de Jul, e para un extremo o Libro de Familia. Detrás hai unha parede cuberta con fermosos motivos tradicionais.

O cofre está feito a petición da familia, e pódese cubrir con letras rúnicas talladas.

A casa dun home das SS debería ser recoñecible pola súa esquina SS, que se reserva para celebracións especiais da súa familia. Neste recuncho deberían gardarse todas aquelas cousas que nos recorden os nosos deberes superiores.

A partir deste recuncho de xullo e SS un brillo alegre e forte debería envolver o fogar e

Machine Translated by Google

todas as persoas que viven nel. Neste recuncho deberían gardarse todas aquelas cousas que fortalecen a voz do noso sangue e os deberes de terra e Folk, e todo o que demostra as nosas crenzas.

O recuncho debe estar dominado polo cofre familiar, que alberga calquera herdanza familiar, así como as distintas decoracións navideñas utilizadas ao longo do ano. Ao principio pódese usar unha mesa pequena, pero ao final cada familia SS debería ter o seu propio cofre.

O candelabro de barro Jul está no peito durante todo o ano, rodeado dos pratos Jul, un por cada membro da familia, que se utilizan para todas as celebracións anuais da comunidade, así como para aniversarios, vodas e o día da morte. Ás veces, as placas de xullo son substituídas pola roda de xullo, que se usa para suxeitar a Árbore da Vida e as cinco coroas do ano: unha para Advento, Pascua, Maio, Solsticio e Colleita.

A parede detrás do cofre debería estar colgada cunha imaxe do Führer e un dos Reichsführer-SS, así como imaxes familiares, os nomes dos antepasados e os recordos dos tempos de guerra. As grandes runas das SS e a esvástica tamén deben estar alí.

A esquina de xullo e SS é a medida de canto participan o SS e a súa muller
costumes das SS.

O libro de familia A todo SS

hai que lembrarlle estrictamente o seu deber aquí, que os seus fillos e fillas tamén lle lembrarán no futuro: debe pedirlle aos seus pais e avós vivos que anoten de inmediato todos os seus recordos da infancia, xunto con calquera outro recordo que deba ser transmitido ás xeracións futuras.

Os nomes e datas que figuran na placa de ascendencia carecerán de sentido para esas xeracións se non van acompañados de tantas historias que detallen as vidas, as dificultades, as celebracións e os ambientes nos que viviron os nosos antepasados. Este coñecemento da liña de sangue familiar protexerá ás xeracións futuras contra os novos ricos e os escaladores sociais.

Os avós, que adoitan ter moi boa memoria para os acontecementos da infancia, están obrigados a deixar constancia dos seus coñecementos e vivencias para os seus bisnetos. O home das SS debe simplemente achegarse a eles, poñer un caderno diante deles e dicir: "Agora escribe como era". Calquera reticencia normalmente desaparece rapidamente, xa que os anciáns adoitan compartir os seus recordos.

Cando os avós rematan de escribir, agora é a quenda dos pais do Home SS. E el mesmo tamén debería comezar a levar un rexistro das súas experiencias, especialmente as da Guerra e o compañeirismo e o heroísmo dos seus compañeiros das SS.

As historias recollidas deste xeito deben lerlas á familia na véspera de Nadal. Así, preservarase e fortalecerase o espírito familiar esencial.

Machine Translated by Google

As nosas letras rúnicas

Durante 5.000 anos, o pobo nórdico utiliza as letras rúnicas para expresar simbolicamente un desexo ou un pensamento sagrado. Un dos símbolos máis antigos é a Esvástica, que é o signo do ciclo sagrado do Sol e que, polo tanto, pode considerarse como o símbolo da ideoloxía da raza nórdica. Hoxe é o símbolo do noso Terceiro Reich.

Cada membro cualificado do Corpo de Oficiais das SS leva as runas Sig, Gibor, Tyr, Fa e Hagal no seu *Totenkopfring,* ou "Anel da cabeza da morte".

As runas Man e Yr úsanse como sinais de nacemento e morte respectivamente, en anuncios, obituarios e lápidas. As runas Ing e Odal son sinais para o sangue (vodas) e o chan (nas leiras e granxas familiares), respectivamente.

O Anel é un símbolo da nova relixión das SS. Tras a morte do portador, deberase gardar no castelo de Wewelsburg de Himmler.

O *SS-Totenkopfring* está feito de prata, con signos rúnicos entre follas de carballo gravados no exterior. No interior está gravado o nome do propietario, a data en que recibiu o anel e a sinatura do Reichsführer-SS Himmler.

Machine Translated by Google

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

A cita *SS-Totenkopfring* outorgada ao SS-Hauptsturmführer Schmidt en 1934

Machine Translated by Google

As palabras da citación son as seguintes:

> *Concédoche o Anel da Cabeza da Morte das SS.*
> *Pretende ser:*
>
> *Un símbolo da nosa lealdade ao Führer, da nosa inquebrantable obediencia aos nosos superiores e do noso inquebrantable sentido de vínculo e camaradería.*
>
> *A cabeza da morte é o recordatorio de estar sempre preparado para arriscar a propia vida pola vida do conxunto.*
>
> *As Runas fronte á Cabeza da Morte son símbolos sagrados do noso pasado, ao que estamos conectados unha vez máis a través da filosofía do nacionalsocialismo.*
>
> *Ambas as Runas Sig representan o nome do noso Schutzstaffel.*
>
> *A esvástica e a runa Hagal están destinadas a manter diante dos nosos ollos a nosa crenza inquebrantable na vitoria da nosa filosofía.*
>
> *O Anel está rodeado de follas de carballo, as follas da vella árbore alemá.*
>
> *Este anel non pode adquirirse mediante a compra nin permitir que caia en mans non autorizadas.*
>
> *Deberá ser devolto ao Reichsführer-SS despois da súa baixa das SS ou á súa morte.*
>
> *A realización de imitacións e copias é un delito punible, e é o seu deber evitalo.*
>
> *Usa este anel con honra!*

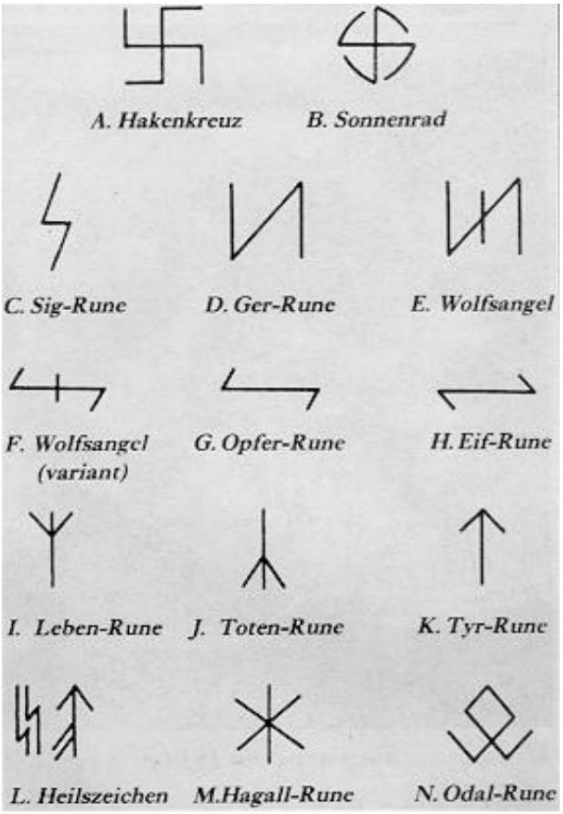

Algunhas das letras rúnicas máis comúns

Machine Translated by Google

Todas as seguintes letras rúnicas deberían usarse generosamente na cocción de Nadal e na decoración dos ovos e agasallos de Pascua:

Runa Hagal: Todo o que rodea A palabra *Hagal* significa "saraiba", como en pedras de sarabia, e é un símbolo de forzas destrutivas e incontroladas. A través da destrución do inimigo conséguese a paz.

Sig Rune: The Victorious Sun The Sun promete gañar forza. As dúas runas Sig na bandeira das SS expresan o vello refrán *Sig und Sal,* a redención que vén da vitoria do Sol.

Runa Gibor: A Vida Vitoriosa A Runa Gibor está construída coas runas Sig and Is. A Runa Is é a liña norte-sur do ano e simboliza a vida ou a personalidade.

Runa Tyr: autosacrificio honorable A runa Tyr simboliza o deus xermánico da guerra, Tyr (ou Ziu ou Zeus). O seu significado é o sacrificio propio por mor da honra.

Runa Fa (ou Fe): riquezas

Fe é do xermánico *Feod,* ou "animais de granxa", que simboliza riquezas. As runas Fa e Tyr xuntos denotan o sacrificio propio ata a morte, a pesar dos bens materiais ou mundanos.

Man Rune: Nacemento

Os brazos levantados mostran o nacemento dunha criatura viva.

Runa do ano: a morte

Os brazos apuntando cara abaixo indican a morte dunha criatura viva. As Runas Man e Yr están tomadas dos raios da Roda Solar.

Ing Rune: To Be Born A palabra *Ing* úsase no alemán moderno como sufixo para centos de palabras. A Runa mostra a conexión de dous portadores de vida e, polo tanto, úsase nas vodas.

Runa Odal (ou Alod): Parentesco A Runa Odal representa todo o que conectamos coa Patria, a propiedade familiar, a granxa familiar e o chan.

Machine Translated by Google

A celebración do aniversario

Aínda que non é unha das grandes festas do ano, o aniversario merece mención xa que é unha celebración anual para todos os membros da familia. Polo tanto, debe ser coidadosamente organizado por toda a familia.

Decorado con velas, o prato Jul do neno de aniversario está sobre o baúl familiar rodeado de pequenos agasallos, a torta e as flores da tempada. Debe haber unha pequena cantidade de terra no prato de xullo e o candelabro de barro de xullo debe estar rodeado de velas pequenas igual en número á idade do neno. As velas tamén se poderían colocar no anel exterior da coroa de xullo. Alternativamente, podes mercar un fermoso anel de madeira, decorado con letras rúnicas.

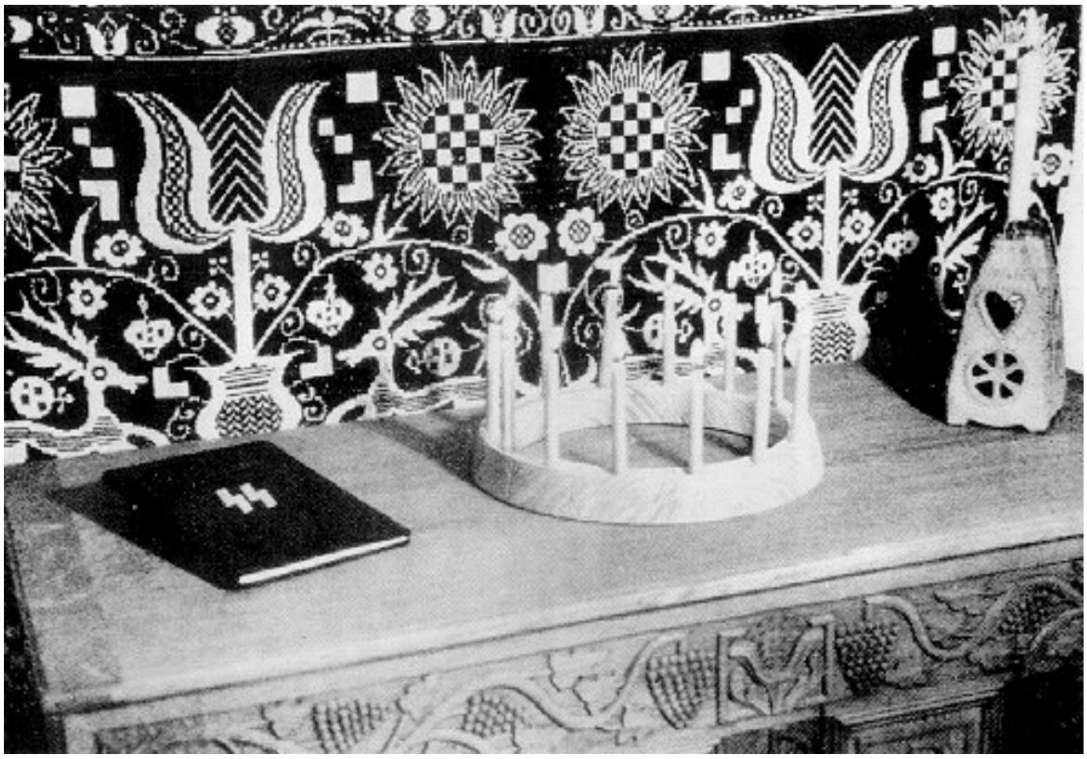

O *Geburtstagsring* ou "Anel de aniversario"

O anel de aniversario pode albergar 14 velas. Cada ano acéndese unha vela adicional, ata que aos 14 anos o neno se une ao Hitler-Jugend ou Bund Deutscher Mädel e comeza a dar forma á súa propia vida. A ambos os dous lados do anel de aniversario están o candelabro de barro de xullo e o libro de familia. Un anel de vela de cerámica está dispoñible en Porzellan-Allach GmbH.

Unha regra xeral sobre a entrega de agasallos é que o valor do regalo non está ligado ao seu valor comercial, senón ao coidado e atención con que foi feito ou elixido e ao consecuente vínculo que crea entre o que dá e o recibe. Ao dar agasallos aos nenos, teña coidado de non estropealos.

Machine Translated by Google

Festas especiais en familia

No marco da familia SS celébranse catro celebracións especiais:

1. O nomeamento do neno, 2.
A inscrición do neno nas organizacións xuvenís das SS, 3. A cerimonia de voda e a indución da muller nas SS, 4. O funeral dos familiares.

Aínda a día de hoxe parece imposible para moitas persoas imaxinar estas celebracións sen a igrexa e os seus servos. As mulleres, especialmente, foron mantidas cativas polos adornos do veo de voda, o incenso, a música de órgano e as igrexas escuras; e case non pensaron que poderían prescindir deles.

O Partido e as súas organizacións buscan promover a celebración destas ocasións festivas de acordo coas nosas ideoloxías. Pero reiteradamente observouse que as cerimonias da igrexa eran simplemente copiadas, sendo os funcionarios do Estado realizando as accións máis importantes, e que as celebracións eran utilizadas con fins propagandísticos fóra da familia.

Hai que repetilo: as nosas celebracións teñen que reflectir o noso ideario. Deben ser sinxelos, claros e directos. Só así poderemos entendelos e aprecialos plenamente, e só así nos darán forza interior. O home nórdico rexeita definitivamente calquera atmosfera mística creada por efectos de luz, cheiros agradables e discursos estimulantes. Sabemos que os nosos sentimentos conmovense profundamente cando temos unha comprensión clara e verdadeira das maiores conexións do noso destino. Somos máis felices cando recibimos un novo vigor e forza de vontade por tal hora de celebración.

As nosas celebracións deben levarse a cabo polo compañeirismo, a participación e o sentimento de pertenza de todos os interesados. Nisto xa se diferencian das celebracións rutineiras da igrexa. O orador debe variar en cada ocasión e non sempre debe ser o xefe da unidade ou o xefe sénior. Un amigo íntimo ou un compañeiro adoita estar moito mellor equipado para facer os honores.

As invitacións deben ir só aos participantes reais. Calquera ampliación teatral deste círculo é fortemente condenada.

As seguintes directrices presentan unha forma aprobada de celebrar como deberían os verdadeiros homes e mulleres das SS. Pero cada familia debería atopar un formulario dentro destas pautas que mellor se adapte á súa circunstancias.

O nomeamento do neno O

nomeamento do neno é unha celebración familiar, na que só están presentes os pais e os parentes máis próximos, xunto con algúns íntimos amigos SS do pai. O pai ou o seu apoderado dará o nome e un membro da SS aceptará o neno na comunidade da SS.

Machine Translated by Google

A entrega do nome debe realizarse no domicilio familiar. Os cuartos deben estar decorados con vexetación e flores. A familia sentarase en semicírculo, cos pais no medio e a nai suxeitando ao neno.

O que pon o nome, xa sexa o pai ou outro da familia se quere, fala primeiro. O discurso debe ser breve e sinxelo, agradecendo á nai e conectando o nome co neno.

A elección correcta dun nome é da maior importancia. Lea o libro de nomes de BV Selchow, que ofrece unha colección de bos nomes alemáns antigos xunto cos seus significados. Tamén inclúe unha sección sobre nomes estranxeiros e os seus países de orixe, para advertir contra os seus
usar.

O membro da SS recibirá agora o neno na comunidade SS. Tamén el falará simplemente, como amigo do pai. Os temas dos que podería falar son:

1. A Alemaña nacente na que crecerá o neno, 2. O amor do Führer
por todos os nenos, 3. A reverencia do
Führer polas nais, 4. O feito nobre da muller ao
contribuír ao aumento do Folk, 5. Os deberes de Membros das SS dentro da familia
máis ampla das SS.

Machine Translated by Google

O membro da SS fai entón un pequeno agasallo á nai. Pode ser un Ancestry Book ou unha peza de xoia como un broche. Nalgunhas zonas de Alemaña (Schleswig-Holstein, Köln) cada Compañía das SS posúe algúns berces, que se levan á casa do recén nacido. As familias moi necesitadas reciben unha leite gratis e o nome de cada bebé está gravado nun berce.

O neno debe recibir o seu propio prato de xullo o día do nomeamento. O prato de xullo empregarase en todos os aniversarios e en todas as grandes celebracións dos próximos anos.

A cerimonia de nomeamento lévase a un final feliz con unha comida festiva ou unha agradable charla arredor da mesa de café. É posible que se reproduza música lixeira.

As organizacións xuvenís das SS Aos 10 e 14

anos, os mozos aleméns dan pasos importantes para o seu futuro: fan a súa primeira promesa ao Führer aos 10 anos, e aos 14 xuran o seu primeiro xuramento de obediencia. organizacións, onde serán educados dentro do círculo dos seus compañeiros. Estes dous días importantes na vida dos rapaces e rapazas converteranse en celebracións anuais para as súas familias nacionalsocialistas.

A igrexa escolle estas idades para a primeira comuñón e confirmación do neno. Pero unha gran parte da atención e expectativas do neno nestas ocasións céntrase no traxe novo, o vestido novo, o novo libro de oracións, o agasallo dos padriños. O neno de 10 anos non entenderá case nada dos acontecementos da igrexa, e o de 14 non entenderá moito máis.

Pero o fillo de 10 anos e a filla dun proxenitor nacionalsocialista saberán exactamente o que lles pasa cando, o 19 de abril, leven o fermoso uniforme do Jungvolk ou do
Jungmädel, despois de cantar unha canción solemne e escoitar o discurso de camaradería do
Xefe de sección, proclaman xunto con outros miles de persoas no Reich:

> *Prometo cumprir o meu deber no Jungvolk / Jungmädel alemán con amor e lealdade ao Führer e á nosa bandeira, así que axúdame Deus.*

Cando un neno proclama estas palabras, ve iluminar un mundo novo ao que agora pertence, un mundo de tambores do Exército, trompetas, compañeiros de marcha, bandeiras e líderes. Os pais están parados e están felices de poder facerlle ao Führer o mellor agasallo de aniversario que lle puidesen facer, polo que agradecen todo o que fixo.

Na casa o neno de 10 anos será o centro da familia. Recibirá un pequeno agasallo: quizais unha imaxe do Führer, un libro ou a promesa ben escrita que acabamos de facer. A comida familiar debe ser festiva, con flores amenizando a mesa e coas comidas favoritas do neno. O pai dirá unhas palabras como recordatorio da importancia deste día, que seguramente será lembrado ao longo da vida do neno, proporcionando así un sentido de orientación para o futuro.

Machine Translated by Google

Aos 14 anos os rapaces pasan do Jungvolk ao Hitler-Jugend, e as nenas do Jungmädel ao Bund Deutscher Mädel.

Punto de inflexión da vida: os nenos son incorporados ao Hitler-Jugend e ao Bund Deutscher Mädel

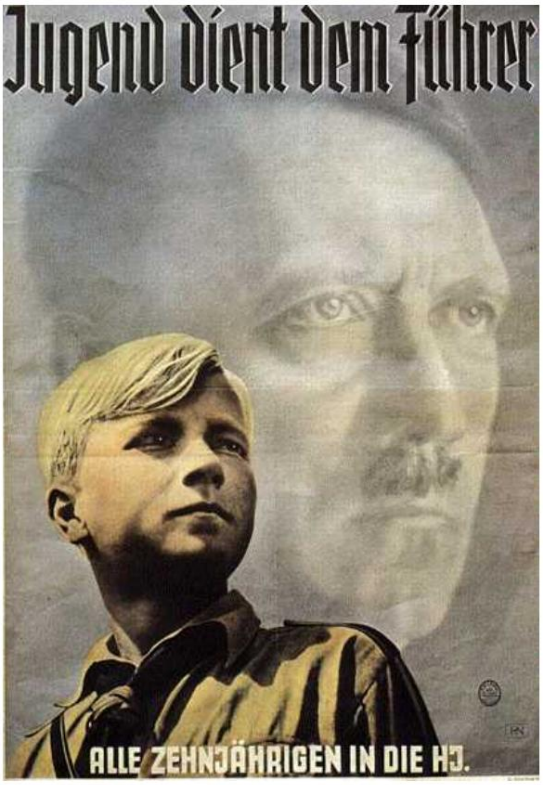

Machine Translated by Google

A cerimonia solemne ten lugar o 20 de abril, aniversario do Führer. As palabras do xuramento prestado son:

> *Prometo servir ao Führer Adolf Hitler de forma verdadeira e desinteresada no Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Prometo traballar sempre pola unidade e o compañeirismo da mocidade alemá. Xuro obediencia ao líder da mocidade do Reich e a todos os líderes da Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Xuro ser sempre digno da nosa bandeira sagrada, así que axúdame Deus.*

Esta solemne promesa debería facerse eco na forma en que este día é celebrado por toda a familia.

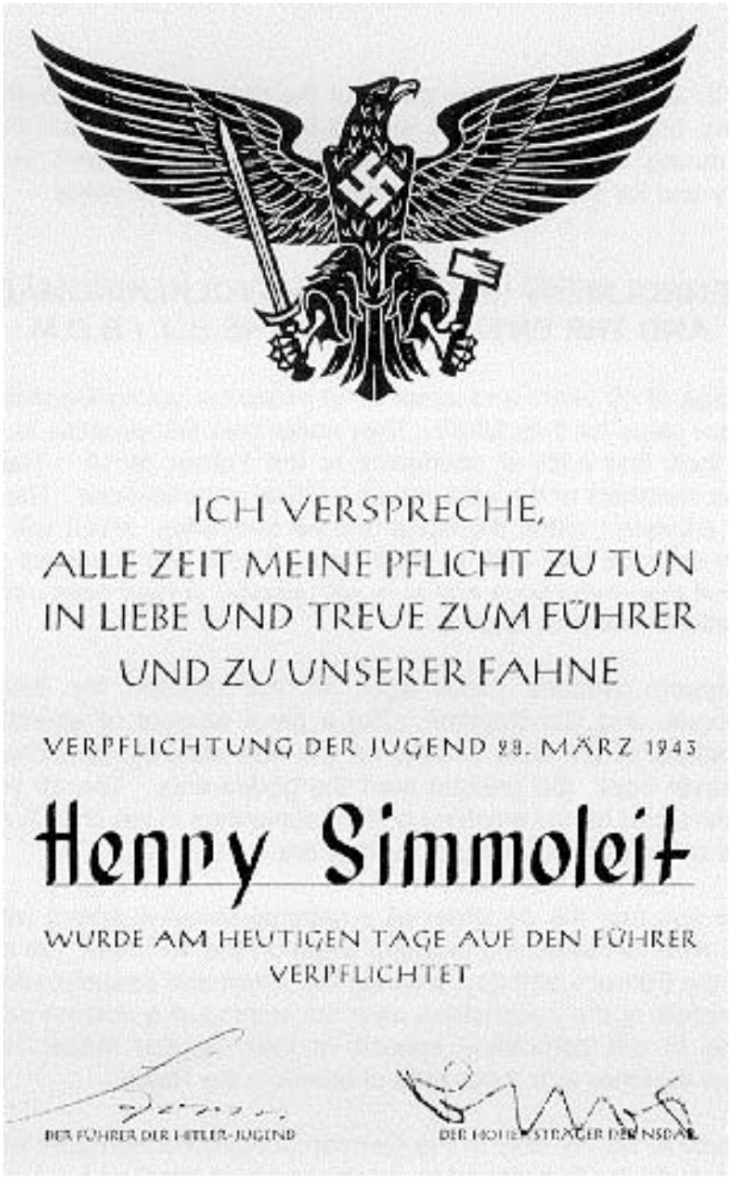

O xuramento que aparece na imaxe de arriba foi tomado por Henry Simmoleit ao unirse ao Hitler-Jugend. A cita está datada o 28 de marzo de 1943. Moitos xuramentos fixéronse ao redor do aniversario de Hitler.

Machine Translated by Google

A cerimonia de voda e a introdución da muller nas SS

Desde 1875 a lei esixe que todo matrimonio sexa recoñecido polo Estado. Aínda así, moitas persoas ven máis importante a cerimonia da igrexa, xa que ata o inicio do Segundo Reich só se consideraba válida a voda da igrexa. Este punto de vista foi incluso fomentado polos propios funcionarios do Estado, que moitas veces realizaron a cerimonia civil en cuartos fríos, escuros e monótonos, converténdoo nun mero trámite.

O Terceiro Reich ten unha visión diferente do matrimonio: veo como o núcleo do Estado. As persoas que queiran casar son aconselladas e probadas para determinar a idoneidade e a saúde xenética. O Estado coida á familia, busca eliminar os obstáculos económicos na medida do posible e subliña cada vez máis a importancia da familia.

Todos estes cambios deberían verse agora nunha voda na Oficina de Rexistro. Nalgúns casos, as autoridades locais incluso puxeron a disposición unha fermosa sala para a cerimonia. Co tempo, os funcionarios estatais con uniformes intelixentes realizarán a cerimonia de acordo cos edictos do Reichsführer-SS.

Mentres tanto, a voda dun home das SS pode ser oficiada por calquera oficial de alto rango das SS. O intercambio de aneis debe seguir os votos de voda.

Esta foto mostra o salón de vodas na pequena cidade de Thalheim, preto de Wels. As palabras do Führer adornan a parede:

Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

A familia é a unidade máis pequena pero importante na construción de toda a estrutura estatal.

Machine Translated by Google

O noivo sostén o seu puñal SS, así como unha edición de voda de *Mein Kampf* que foi entregada á parella durante a cerimonia. O vestido da noiva debe ser festivo, pero o veo e a coroa de noiva que aparecen aquí son tradicións orientais e deben evitarse.

A parella debe unirse como home e muller na Cerimonia do Rexistro. O *SS-Eheweihe,* ou "servizo de bendición matrimonial", na imaxe superior do castelo de Wewelsburg en 1935, cheira demasiado a rituais da igrexa sen sentido e debe evitarse.

Machine Translated by Google

A comida da voda debe realizarse na casa da parella de recén casados, se é posible. As mesas deben estar adornadas con vexetación e flores, con especial atención aos lugares dos noivos. Varios grupos vinculados ás SS poden axudar coa cociña, a música, a decoración, etc. Estes grupos inclúen Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel e NS-Frauenschaft.

É agora, na comida, cando a muller é aceptada nas SS. Un amigo íntimo das SS debería sentarse fronte á parella. Xusto antes de comezar a comida ou ao comezo desta, diríxese á parella sobre o valor e respecto que o Estado e as SS teñen pola familia e a importancia da preservación do Folk. Debería falar do lema das SS *Meine Ehre heißt Treue,* 'A miña honra é a lealdade', que agora tamén se converte no lema da muller. Debe sinalar que mentres a parella se axuste ás leis das SS e cumpra o seu deber, as SS protexerános.

O orador acepta entón a muller nas filas das SS e entrega á parella un pequeno agasallo, quizais un libro ou unha imaxe. Tamén lles dá un prato de madeira que leva pan e sal, e dúas cuncas de barro. Estes agasallos recordarán que deben manter un estilo de vida sinxelo e limpo.

Canto máis estreita é a amizade entre o falante e a parella, máis significativo é o seu discurso. Foi testemuña do crecemento da relación e do amor entre a noiva e o noivo, así como os desacordos ocasionais, resoltos rapidamente na verdadeira moda SS. Tamén lles axudou a achegarse.

As palabras do orador deberían rematar cun *Sieg Heil* para o Führer e para os recén casados. O resto da festa debe ser feliz e, se é posible, rematar con baile.

En 1933, 50 parellas nacionalsocialistas casaron na Igrexa de Lázaro en Berlín.

Machine Translated by Google

Os Ritos Fúnebres

Esta máis solemne das nosas celebracións ten que ser a máis coidadosamente planificada. É deber do Xefe da Unidade das SS velar para que todo funcione ben. Pode escoller os seus mellores SS Men para aseguralo.

En primeiro lugar, o Xefe da Unidade visitará á muller ou aos pais do seu compañeiro das SS para ver como pode axudar. Fará todo o posible para aliviar a súa dor e sentimentos de impotencia, axudando á familia dun xeito viril xeito.

Ao mesmo tempo, comeza os preparativos para o funeral, que é moito máis sinxelo agora que todas as complicacións que adoitaban xurdir da necesidade dun enterro na igrexa foron varridas por un Decreto do Ministro do Interior en 1939.

A mentira en estado producirase ben na casa do falecido, no seu lugar de traballo, no lugar de reunión das SS ou no cemiterio. En todos, salvo no último caso, o cadaleito debería estar no medio da sala, cuberto coa bandeira das SS e levando o puñal e a gorra do falecido. Seis homes das SS con uniforme, cascos de aceiro e luvas brancas, proporcionan a Garda de Honra.

A sala está decorada con flores e vexetación polos compañeiros do Home SS. A simple coroa de abeto verde, sinal de vida sempre renovada, debería mostrar as Runas SS na súa cinta e colocarse no cadaleito como un saúdo da Unidade das SS do falecido e do Reichsführer-SS.

A familia debería ter tempo privado para despedirse antes da cerimonia pública, que será seguida do paseo ata o cemiterio. O cadaleito debe ser transportado nun carro aberto e plano, para que a bandeira das SS se poida ver de lonxe. Os cabalos non deben ir vestidos de negro, pero o carro debe estar decorado con vexetación.

Os seis féretros andan a carón do carro. Os músicos das SS e a Unidade das SS camiñan diante do cadaleito, os familiares e amigos íntimos detrás del. Outras persoas poden seguir, e todas as coroas de flores son transportadas nun carro separado.

Na tumba o cadaleito está a plena vista. Só se debe tocar unha peza musical, despois de que o Comandante da Unidade di unhas sentidas palabras sobre a vida do falecido e o seu sentido do deber e compromiso coas SS, a súa familia e o seu traballo. Lémbrase aos dolientes que volveu aos seus antepasados e que seguirá vivindo nos seus fillos e na Orde das SS.

A continuación, o comandante da unidade colle o puñal do home das SS, cuxa folla leva o lema das SS *Meine Ehre heißt Treue,* do cadaleito e cámbiaa coa daga dun parente ou compañeiro próximo das SS, como sinal da continuación das SS a través da loita e deber.

Os portadores das SS baixan agora o cadaleito lentamente á tumba ao son dun tambor e unha descarga da Garda de Honra. A Garda de Honra non debe estar moi preto da tumba, xa que as mulleres e as nais están molestas polo ruído dos disparos.

Machine Translated by Google

Despois de baixar o cadaleito, os familiares e amigos próximos poden dar un paso adiante para botar flores á tumba. Entón os compañeiros das SS comezarán a encher a tumba en solemne silencio.
Cando rematan, os homes das SS forman un anel arredor da tumba e cantan a canción da lealdade das SS. É especialmente importante que esta parte final da cerimonia sexa impecable.

Os funerais das esposas de SS Men son esencialmente os mesmos, ademais do intercambio de Dagas.
É deber do Comandante da Unidade apoiar os seus homes de calquera forma posible en caso de a funeral dunha muller ou dun fillo.

En todas estas tristes e solemnes ocasións a forza, a unidade e o compañeirismo das SS serán o maior consolo para o aflixido Home SS, axudándolle a tempo a superar a súa dor e tristeza.

O Xuramento do Home SS

Convén concluír este resumo das celebracións na vida da familia SS co Xuramento do SS:

> *Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.*
>
> *Xúroche, Adolf Hitler, como Führer e chanceler do Reich, lealdade e coraxe. Xúroche a ti e aos meus superiores elixidos por ti obediencia ata a morte, así que Deus me axude.*

Machine Translated by Google